

BLOG - Geen dag hetzelfde

Een werkdag van IC-verpleegkundige Jelle

'Karakteristiek op de IC is het werken waarbij het ene moment alles nog rustig lijkt, terwijl één moment later alles plotseling is veranderd en de situatie acuut en hectisch wordt. Je weet nooit wat de dag brengt.'

Vandaag heb ik een dagdienst, ik loop om 7.00 uur de IC binnen. Alles oogt momenteel onder controle. Ik begin te lezen bij de patiënt die mij is toegewezen, systematisch spit ik door het elektronisch patiëntendossier en vergaar ik de benodigde informatie. Ik zorg vandaag voor een patiënt met een abdominale sepsis na een grote darmoperatie, hij is erg ziek. Hij wordt onder narcose gehouden en heeft een beademingsbuis in zijn keel waardoor hij volledig beademd wordt. Kort doe ik een ABCD check (de vitale functies van de patiënt) en bekijk ik de alarmen die zijn ingesteld op de bewakingsmonitor.

Ik draag over met de nachtdienst en check of alle medicatie toedieningen nog juist lopen. Ik pak een heerlijk bakje koffie die de nachtdienst zojuist heeft gezet en verzamel mij met mijn collega's bij de centrale desk. Kort brengt iedereen zijn patiënt in de groep om te kijken waar de zwaartepunten liggen of dat er nog operaties of grote onderzoeken zijn.

Het is 8.00 uur, we beginnen met het wassen van onze patiënten. Voorafgaand aan het wassen neem ik de tijd voor het lichamelijk onderzoek van top tot teen. Verder zijn er veel aanvullende meetwaarden die mij kunnen vertellen hoe het met de patiënt gaat, ik neem de tijd om alles te analyseren. De artsen komen langs voor de visite, we overleggen waar we op dit moment staan in het ziekteproces en wat de te behalen doelen zijn van de dag. Mijn patiënt is dusdanig ziek dat we besluiten dat stabiel houden vandaag onze grootste doel is. De medicijnen die hem kunstmatig in slaap houden continueren we en gaan kijken of we de medicijnen die de bloeddruk ondersteunen iets kunnen afbouwen. De beademing gaat goed, daar gaan we vandaag niet aan sleutelen. Na het wassen en de artsenvisite hou ik me bezig met de algehele zorg rondom de patiënt. Verschillende apparaten moeten gekalibreerd worden en sommige onderdelen, zoals filters en drukzakken, moeten vervangen worden.

's Middags is het tijd voor het multidisciplinaire overleg, hierbij zitten verschillende collega's die betrokken zijn bij het ziekteproces van de IC patiënt. Zitten we nog op de juiste weg? Kunnen we nog iets verbeteren aan de situatie? Is het antibioticabeleid nog up to date? Na het overleg loop ik weer terug naar mijn patiënt.

Niet lang daarna arriveren de echtgenote en dochter van mijn patiënt. Ik vraag hoe het met hun gaat en of ze een beetje hebben kunnen slapen in deze moeilijke periode. Ik bied ze een stoel aan en ze gaan zitten bij hun echtgenote en vader. Ze vragen hoe het met hem gaat en of er nog veranderingen zijn. Ik vertel mijn bevindingen van de dag en waar we het met de artsen en andere disciplines over hebben gehad. Verder praten en lachen we over de persoon áchter mijn patiënt, wat hij altijd heeft gedaan en wat voor eigenaardigheden hij allemaal heeft.

Als de familie weer huiswaarts is gegaan heb ik gelegenheid om wat bloed af te nemen bij mijn patiënt. Dit gaat op de IC erg gemakkelijk via één van de vele infusen die we hebben. Ik stop het spuitje in een apparaat voor analyse en binnen anderhalve minuut heb ik de resultaten. Aan de hand van de uitslag kan ik kijken hoe het met de gasuitwisseling en elektrolyten is gesteld bij mijn patiënt, wanneer nodig pas ik iets aan in de behandeling.

Niet veel later druppelt de late dienst binnen, het einde van mijn dienst is in zicht.

Ik heb lekker gewerkt! Alles wat mij trekt aan de IC is aan bod gekomen vandaag: hoge complexiteit, leuke multidisciplinaire samenwerking en natuurlijk de collegialiteit van mijn team. One team, one job! Topdag!